

pedibus omnium simul potest aptari. Et hæc cum ita accidisse nôrit Censor, mirum fanè videri debet, quòd vel de Remonstrantium consensu idcirco dubitet, quod subscriptione careat eorum Confessio, vel ex subscriptione de consensu eorum iudiciũ faciat, vel deniq; quòd de subscriptione an facta sit dubitet, cum eorum Confessionem adedò obscuris, dubiis, atq; incertis lubricisq; phrasibus exaratum esse velit, ut quilibet pænè Sectarius, modò Calvinista non sit, ei sine ulla difficultate possit subscribere. Cur adedò difficulter credit eos subscripsisse unanimiter Formulæ, quam ad libitum & arbitrium cuiusq; compositam & de industria fabricatam esse omnibus vult esse persuasissimum? hæc non cohærent.

Sexto loco notamus. Quòd cum Remonstrantes in præfatione sua dicunt, quòd omnia Confessionis sue membra ad praxin Christianæ pietatis direxerint, eo ipso tacitè Ecclesias suas taxatas velit Censor, quasi Theologiam totam merè speculativam faciant: Ita est. In Theologiam etiam ipsorum id dictum voluerunt, quanquam non ignorabant esse inter eos, qui contra profitentur, & Theologiam partim speculativam, partim practicam, aut practicam quidem, sed maximam partem speculativam faciunt. Professionem & protestationem hanc flocci fecerunt. Tota enim Theologia eorum revera merè speculativa est, & cum praxi, sive officio hominis erga Deum, nihil habet commune. Quicquid in ea est, id est aut Deus, aut Dei actio, ad quam etiam cessatio ab actione referenda est; Praxis nostra nil est, nisi vel pura pura Dei actio in nobis, vel id, quod cessationem divinæ actionis in nobis tam necessariò consequitur, quàm Solis absentiam tenebræ: Nos boni sumus & bene agimus quia Deus vi sua divinâ ita operatur in nobis, ut non possimus non esse boni. Nos mali sumus & peccamus, quia Deus non vult operari in nobis, ut possimus boni esse & à peccando desinere: Officium nostrum nudum nomē est: Conditio in Evangelio nulla est: Præcepta divina ad promissa eius pertinent: Deus efficit in nobis quod à nobis fieri vult, & præcipiendo adspirat effectum simul atq; efficaciam: Voluntas nostra non est principium practicum, quod ex officio præscripto se movet, sed vel subjectum merè passivum, vel instrumentum brutum cæco motu necessario sequens, aut rationis imperium, aut arcanum divinæ motionis impulsus: Principij, medij ac finis eadem est ratio. Ut consilium Dei stet, easdem divinas actiones pari vi atq; efficacia continuari necesse est. Hæc tam certa, tam clara sunt, ut nihil supra. At nos, inquit Censor, fatemur veritatem que secundum

Sextum caput
Quo fine Remonstrantes dixerint se omnia Confessionis suæ membra ad praxin Christianæ pietatis direxisse.

Tota Theologia Calvini revera merè speculativa est.

E

pietatem